

ВЕСТНИКЪ

НА СДРУЖЕНИЕТО НА КНИГОИЗДАТЕЛИТЕ И КНИЖАРИТЕ ВЪ ВЪЛГАРИЯ

1933/1-4
Редакторъ: Д. ДИМИТРОВЪ, Варна

Всички ръкописи и писма по експедицията на вестника да се изпращатъ до книжарница Димитровъ — Варна.

Всички суми за вестника да се изпращатъ до секретарь-касиера на Съюза — София.

За обявления се плаща 2 лв. на кв. см.

НОВЪ ЖИВОТЪ

Следъ тригодишна пауза, книжарството наново се едобива съ свой печатанъ органъ. И то се прави не по инициатива на това или онова отдѣлно лице, а подъ напора на самата професия.

Това обстоятелство не понавеа ли, че книжарната професия е преминала вече детинския периодъ на своя животъ и че се е самосъзнала като професия? Не показва ли този фактъ, че книжарятъ не може повече да съществува индивидуално, изолирано отъ своитъ колеги въ страната, че той вижда значението на професионалното организиране и на идейното общение презъ свой професионаленъ вестникъ?

Наистина, не за всички книжари може да се наже това. Но какво ни интересува отъ дѣлнитъ личности, когато говоримъ за професията.

А въ нея винаги ще се намиратъ отдѣлни лица, които могатъ да бждатъ по-напредъ отъ другаритъ си или по-назадъ отъ тяхъ. Наистина и въ книжарството, както и въ всяка друга професия има и случайни лица. Професията, обаче, се съставя отъ масата на професионализиранитъ ѝ членове, отъ тяхъ се носи и нейното движение. А тази маса отъ професионализиранитъ книжари донава вече своята воля къмъ организиранъ, професионаленъ животъ.

И като констатираме това, ние не можемъ да не поздравимъ книжарството за неговия професионаленъ прирастъ и да не пожелаемъ на новия организационенъ животъ, въ който той навлиза, да бжде съ повече идейностъ, съ повече дисциплина и съ по-големи успѣхи за професията.

Учебника и учебното помагало дойде да подсили и закръгли книжарската търговска дейностъ, а заедно съ това да я ограничи. Наистина, книжарския браншъ, както вчера, така и днесъ въ много градове и особено села продължава да се реди по рафтоветъ на разни колонии, манифактурни и др. магазини, и да не е обектъ на специална книжарска ограничена дейностъ. Нуждитъ на времето, голѣмото разнообразие на книжарскитъ стоки по видове и качества, неминуемо ще доведе строгото оформяване и на книжарската търговия. Това ще ни даде практическата търговска дейностъ въ най широкъ смисълъ на думата. Но да се изчаква само по този начинъ оформяването на книжарството като търговия и професия е осждително и фатално, още повече, че имаме вече нѣколко поколения книжари, които нито по манталитетъ, нито по култура и подготовка за търговията си, си приличатъ — напротивъ започнаха да се отричатъ.

Днесъ вече на мѣстото на биашитъ схлупени и въ безпорядкъ наредени книжарски стоки — книжарници, — имаме луксозно и естетично уредени съ хубава и подходяща мобилировка книжарници, съ интелигентни и образовани търговци-книжари. Надеждата ни е въ последнитъ — да турятъ редъ и дадатъ строга физиономия на книжарската търговия. Но въ тая насока тѣ ще трѣбва да срещнатъ съчувствие и подкрѣпка, а съ това улеснени и подпомогнати отъ всички фактори заинтересувани въ книжарския браншъ. Стига алчностъ и изолиранъ егоизъмъ — на това достатъченъ дантъкъ се плати и се плаща. Нуженъ е разумъ и то съ време. **Напълненитъ папки на Издаствата и книжни складове съ протестиранни полици на книжари е вече едно указание че е нужна една преоценка на новосъздадено положение на книжарската търговия, и че трѣбва да се намѣрятъ нови пжтища и нови начала на които да се постави тѣхната търговска дейностъ. Ще трѣбва да се спасява книжарството отъ обезличаване като отдѣлна самостоятелна професия. Иматъ ли търговския интересъ издаствата или книжнитъ складове отъ многолики търговци, — едни да се интересуватъ само отъ учебника, други само отъ тетрадата и амбалажа? Гдѣ остава съвокупността на книжарския браншъ и неговото разнообразие въ видове и качества? Ако нѣмаме единъ общъ законъ за регламентиране на търговията въобще, то по пжта на едно професионално самосъхранение, и обсъждане настоящето и бждашето на книжарската търговия — могатъ да се намѣрятъ предпоставкитъ на едно осъзнато регламентиране на книжарската търговия. И ето повика „книжарството за книжара“ добива единъ практи-**

ченъ смисълъ и се явява като едно много легитимно право на заинтересуванитъ съ книжарския браншъ. Този повикъ не е шаблоненъ, не е егоистиченъ — той е крайно наврѣмененъ, спасителенъ и общественъ. Книжаритъ, като едно търговско съсловие, сочено отъ другитъ и въ самия общественъ животъ, като интелигентно и напредничаво, дългъ имъ е сами да намѣрятъ начинитъ и средствата за уреждане на своята търговия. Само така ще можемъ да оправдаемъ мнението за професията си, и ролята си на помагачи за повече култура и просвѣта за народа си. Всѣки самъ най-добре може да си помогне.

Въ края на първата година на една координирана дейностъ между издаствата и книжари, което трѣбва да се разшири и обхване и книжни складове, — ние сме съ пожеланието да се покажемъ достойни за професията си, и като добри работници днесъ за бждашето на тая търговия.

Въ оценоката на резултатитъ отъ проявената дейностъ на Сдружението презъ миналата година, трѣбва да намѣримъ и откриемъ и до колко сме спомогнали за регламентиране книжарската търговия, като съ това сме обезпечили едно добро бждаше на професията си. Защото, културата и просвѣтата, както вчера, така и днесъ а още повече въ бждаше е крайно необходимо и целъ въ живота на всички общества. Ние сме неразривно свързани съ тая обща целъ, и търсейки пжтища за изходъ и благополучие за професията си, сме най-добритъ помагачи за нейното догонване.

Съ повика „книжарството за книжара“, ние служимъ на насъ си, на професията си и обществото, и най-вече за едно практическо разрешаване на въпроса за регламентиране на търговията въобще.

Дано бждемъ чути и разбрани.

Новитъ задачи

Всѣко време слага на живота свои задачи. Дългъ е на дѣйцитъ да откриятъ правилно тия жизнени задачи, да ги проучатъ всестранно и да намѣрятъ най-сигурнитъ пжтища за тѣхното разрешение.

Тая максима е особено важна за живота и успѣхитъ на една професионална организация, като нашата. Ние сме хора нервни, искаме много, искаме всичко да се разреши наведнажъ. А то е свършено невъзможно. И, щомъ видимъ, че не става по нашитъ желаниа и изгоди, започваме да се отчайваме и да викаме: „каква полза отъ тая организация“. Това е въ характера на всѣки българинъ, още повече въ характера на всѣки книжаръ. Нали на тази база се разсипа по-раншния ни книжарски съюзъ.

За това моя съветъ къмъ всички колеги е: Не създавайте излишни илюзии, **не повдигайте едновременно всички лозунги**, потърсете ония въпроси, които сж сложени отъ живота и чието разрешение е на дневенъ редъ. Нека се опитаме да откриемъ тия въпроси, нека се опитаме да имъ дадемъ най-правилното осветление, нека се опитаме да намѣримъ пжтища за тѣхното разрешение и да мобилизираме цѣлото си внимание, цѣлата си колективна енергия именно къмъ тѣхъ. Само тогава ще можемъ да разчитаме на успѣхъ, само така ще заздравимъ и своята професионална организация.

Изтъквайки това, дължа да подчертая още една наша сла-

бостъ. Прави ми впечатление, **че когато почнемъ да рисуваме тежкото положение, въ което живѣемъ или неразборията между колежитъ, не жалимъ черната боя**; толкова лошо се рисува положението, толкова зле се охарактеризиратъ взаимнитъ отношения, че косата ти настрѣхва. А положението съвсемъ не е толкова отчаяно, отношенията ни съвсемъ не сж толкова лоши. Наистина мнозина правятъ това само за ефектъ. Но този ефектъ ни излага, той отплесква нашето внимание въ погрѣшна посока, той ни отчайва, той убива нашия духъ.

По моето схващане въпроситъ, които сж сложени на дневенъ редъ предъ насъ сж:

1. Въпроса за извикване къмъ съвмѣстенъ организационенъ животъ и къмъ взаимно сътрудничество на всички книжари книгоиздатели, книжни складове и фабрики за книжарски артикули.

2. Да се запази книжарската търговия за професионализираното книжарско съсловие, въ неговитъ три степени: издатели и фабриканти, ангрости и детайлисти.

3. Да се регламентира книжарската търговия, като се изработятъ общи качества и цени и се взематъ мѣрки за да се премахне нелоялната конкуренция.

Нека проучимъ внимателно и спокойно тия въпроси и да намѣримъ начини и срѣдства за тѣхното правилно разрешение.

ИОС. КОЛЕВЪ
Симеоновградъ

КНИЖАРСТВОТО ЗА КНИЖАРИТЕ

Стопанскиятъ животъ, както въ областта на проияводството, така и въ тая на раздѣлната въ денъ изъ денъ отива къмъ една по-голема диференциация и специализация. Днесъ едно индустриално предприятие фабрикува само единъ видъ стопански блага, нѣщо повече — отдѣлитъ на заведенито по специалисти работници се отговатъ само отдѣлна частъ отъ тия блага, и комбинирани правятъ целостното стопанско благо. Диференциацията и специализацията въ производството сж фактъ и необходими предпоставки за производственъ прогресъ. Сждото това положение еднакво важи и за обмѣната — търговията. Не току така сж изникнали и оформили отдѣлнитъ търговски професии, а наредъ съ това и съответнитъ търговци професионалисти, за които сждо е крайно необходимо съответно професионално ориентиране и подготовка. Желанното е — специализацията да дойде и покрие призиването на индивида, за да имаме всичкитъ условия за стопански прогресъ и общо добруване. Това е пжта — строга оформени професии и съответна професионална подготовка и ориентировка за търговитъ-професионалисти.

У насъ въ България, тая ясна и очебийна диференциация въ производственитъ и търговски отношения, не е дала още ясно очертанитъ производствена и търговска, но началото вече го има и по тая пжтъ ще се върви. Органически свързаната съ тая диференциация — съответната професионална подготовка ще

улесни тоя процесъ. И ако въ странство специализацията е голѣма и важна грижа на държавата, у насъ макаръ и съ закжснение, както последната, така и частната инициатива даватъ усилията си за улесняване и подпомагане на подрастващитъ поколения въ тѣхната бждаша професионална подготовка и ориентировка. А и самия животъ, като най-добъръ учител, ни подсказва едно вече практическо обособяване на търговски браншове, което въ много мѣста и области на стопанския ни животъ е вече фактъ. До като, до скоро, всѣки единъ можеше да бжде търговецъ, и въ магазини си да има като стока всичко оновъ, което клиентитъ биха поискали отъ него, и до нѣкъде е смогвалъ на такова търговско разнообразие, — днесъ това е почти невъзможно, особено въ градветъ. Въ всѣки търговски браншъ, сложността на работата е отишла до тамъ, че отдѣлния търговецъ зветъ съ него, не смогва да се справи съ всичкото онова разнообразие въ видове и качества на стокитъ отъ бранша. И по тая пжтъ, подсказанъ отъ практическата търговска дейностъ — ние у насъ въ България имаме диференциацията и отдѣлнитъ видове търговии и търговци. Специфичния търговски манталитетъ идва по сждия пжтъ.

Книжарството като търговия и професия започна да се оформява едва напоследкъ въ строго опредѣленъ типъ. Въ миналото прочитната книга даваше физиономията на единъ дюкянъ на книжарница.

П. КЖИЧЕВЪ & СИМЪ — ШУМЕНЪ
ИНДУСТРИЯ ЗА УЧЕБНИ ПОМАГАЛА
Предпочитайте линии, трижълници и др. учебни помагала, само съ „**Пе-ке-се**“ западена марка

